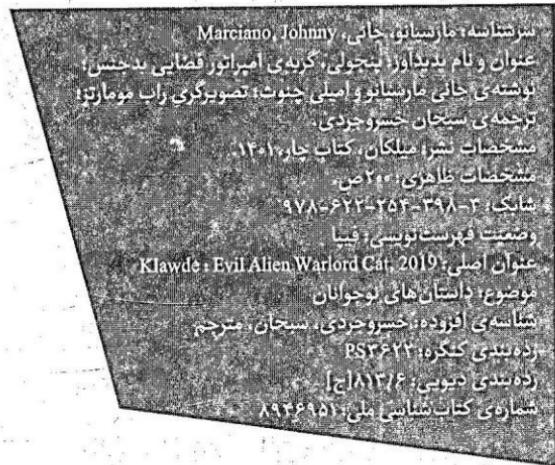

گربه‌ی امپراتورِ فضایی بدجنس

جانی مارسیانو و امیلی چنوت

ترجمه‌ی سبحان خسروجردی

پنجولی (۱)

گرایی امپراتور فضایی بدجنس

جانی مارسیانو، امیلی چنوث
تصویرگری راب مومارت
ترجمه ای سخاون خسرو جردی
ویراسته کیمیا مؤذن

مدیر تولید: کاوان بشیری
مدیر هنری: حمید اقدسی یزدلی
ویرایش گر تصاویر: محمدعلی عدیلی
صفحه آرا: الهام وظیفه دوست

@ Ketabehaar
ketabehaar.ir
info@ketabehaar.ir

کتاب چار؛ نبخش کودک و نوجوان نشر میلکان

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۱
تیراژ: ۱۱۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۵۴-۳۹۸-۳

فصل یک

شنبه.

شنبه‌شبی بارانی بود. کف اتاق نشیمن جدیدمان دراز کشیده بودم، به سقف خیره شده بودم و آرزو می‌کردم کاش هرجایی جز اینجا بودم. بابا مشغول تماشای بیسبال بود، مامان داشت با لپتاپش کار می‌کرد و من تا سرحد مرگ حوصله‌ام سر رفته بود.

هنوز هم اتفاقی را که افتاده بود باور نمی‌کردم. تا همین هفته‌ی پیش، زندگی فوق العاده‌ای در شهر بروکلین در ایالت نیویورک داشتم. اما بعد والدینم تصمیم گرفتند مسیری ۷،۶۶۷ کیلومتری را تا آن طرف کشور طی کنند تا به اینجا بیاییم.

شهر إلبا از ایالت اورگان.

به نظر من، این ایده‌ی افتضاحی بود؛ البته که کسی از من نظر نخواست. وقتی در نیویورک بودیم، می‌توانستم حتی بدون این‌که از آپارتمانمان بیرون بروم، به سه تا از دوستانم سر بزنم و وقتی بیرون می‌رفتم، می‌توانستم به کتابخانه، کمیک‌فروشی، شکلات‌فروشی و دو تا پیتزا‌فروشی بروم، بدون این‌که لازم باشد از خیابان عبور کنم.

اگر از خانه‌مان در إلبا بیرون می‌رفتم، تنها چیزی که اطرافم می‌دیدم دوازده تا درخت، یک لانه‌ی مورچه، یک کندوی زنبور سرخ و چند بوته‌ی رُز بود.
هر طرف را نگاه می‌کردم، فقط طبیعت به چشم می‌خورد.
و این یه کم غیرطبیعی بود.

طبق حرفهای مامان، ما به اورگان نقل‌مکان کردیم، چون او شغل بهتری گیرش آمده بود و من این‌جا اتاق‌خوابی بزرگ و حیاط پشتی داشتم. اما این چیزها برای من مهم نبودند. پس کمیک‌فروشی‌ها و پیتزا‌فروشی‌ها کجا بودند؟ هیچ مغازه‌ای در خیابان ما نبود، نه حتی یک خشک‌شویی و نه حتی یک دستگاه آبمیوه‌فروشی خودکار!

در اورگان من نه دوستی داشتم و نه کاری برای انجام دادن. شاید به‌خاطر همین بود که هنوز وسایلم را باز نکرده بودم. اما مامان و بابا هم هنوز وسایلشان را باز نکرده بودند. فقط خدا می‌دانست بهانه‌ی آن‌ها دیگر چه بود.

جدیدترین جلد کمیک مرد امریکایی را برداشته بودم تا برای هزارمین بار بخوانم که آن اتفاق افتاد. نور سبز درخشنانی آسمان بیرون پنجره‌را روشن کرد. فقط یک لحظه طول کشید و بعد هوا دوباره تاریک و بارانی شد.
پرسیدم: «شما هم دیدین؟»

بابا با هیجان داد زد: «آره! تورس به بیس سوم رسید! بیس سوم!»
«منظورم بیسبال نبود، اون نور سبز عجیب رو گفتم!»
مامان نگاهش را از روی لپتاپ بالا آورد: «چی گفتی عزیزم؟»
«اون نور سبز که بیرون بود!»

مامان جواب داد: «راج، عزیزم، اون فقط رعدوبرق بود.»
خب، یک چیز عجیب دیگر درباره‌ی اورگان کشف کردم: رعدوبرق سبز.

دوباره مشغول خواندن کمیکم شدم که ناگهان زنگ خانه به صدا درآمد.
دینگ دینگ!

صدای زنگ در؟ یعنی چه کسی می‌توانست باشد؟

فصل دو

اینجا بودم.

تنهای تنها.

روی زمین.

این سیاره حتی وحشتناک‌تر از چیزی بود که در کتاب‌های باستانی نوشته شده بود.

شب بود. نورهای فروزان از بالای درخت‌های بزرگ بی‌شاخه می‌تابیدند. همان‌طور که منطقه را برای پیداکردن غول‌های گوشت‌خوار و خطرهای دیگر بررسی می‌کردم، چیزی مرتبط به بینی‌ام خورد.

مایعی داشت از آسمان می‌ریخت!

یعنی این نوعی سلاح شیمیایی بود؟ آیا به من حمله شده بود؟ با عجله زیر بوته‌ای پرشاخ و برگ فرار کردم، اما زیاد محافظت خوبی نبود. آن مایع روی خزهای براقم می‌ریخت و مو به تنم سیخ می‌شد. نمی‌دانستم چه بود، اما از آن متنفر بودم. باید همین حالا سرپناهی پیدا می‌کردم! خوشبختانه، بسیاری از درخت‌های این سیاره شاخه داشتند. از نزدیک‌ترین درخت بالا رفتم و از آن بالا بلافاصله شواهدی از حضور

انسان‌ها پیدا کردم.

آن اطراف پر بود از قلعه‌های عظیم آن‌ها که به قدری نزدیک به هم بودند که کم مانده بود با هم برخورد کنند. دیوارهای بلند چوبی قلمروهای کوچک آن‌ها را احاطه کرده بود.

جلوی قلعه‌ها، وسایل نقلیه‌ی عظیمی که شبیه تانک بود، دیده می‌شد.
پس اینجا واقعاً سیاره‌ی جنگ طلبی بود.

باید وارد یکی از این ساختمان‌های مستحکم می‌شدم. نمی‌دانستم که غول‌های داخل ساختمان با من چه می‌کنند، اما این مایع در حال ریزش را نمی‌شد تحمل کرد.

به طرف نزدیک‌ترین قلعه دویدم. کنار دروازه ورودی اش دکمه‌ای درخشنان قرار داشت. دکمه‌ای که با فشار دادنش می‌توانستم در ورودی را باز کنم! شاید با استفاده از آن می‌توانستم بدون این که بقیه متوجه شوند، دزدکی وارد قلعه شوم. پس پریدم و دکمه را فشار دادم.
دینگ دینگ!

هییس! چرا چنین صدای مزخرفی داد؟

پنجولی از آن گربه‌های خانگی معمولی نیست؛ او امپراتور

است؛ امپراتور سیاره‌ای عظیم!

پنجولی بدن جنس است، حیله‌گر است، نایخنه است، اما چه بخواهد چه نخواهد، قرار است بهترین دوست پسر باحالی به اسم راج شود.

پنجولی زمانی همه‌چیز داشت؛ پنجه‌های تیز، پشم‌های نرم و میلیارد‌ها گربه‌ی جنگجو که به همه‌شان حکومت می‌کرد، اما وقتی از حکومت عزل شد، بدترین مجازات ممکن در انتظارش بود: تبعید! آن‌هم به سیاره‌ای ناچیز در نقطه‌ی دورافتاده‌ای از کهکشان.

راج هم زمانی همه‌چیز داشت؛ در آپارتمانی باحال زندگی می‌کرد، سه تا از دوستانش همسایه‌اش بودند و پیتزافروشی در چند قدمی اش... اما زمانی که مادرش شغل جدیدی پیدا کرد و او مجبور شد به شهر دیگری برود، ناگهان همه‌چیز زیرورو شد. راج دیگر هیچ دوستی نداشت و بدتر از همه، باید به اردوی کسل کننده‌ی طبیعت می‌رفت.

اما روزی که زنگ خانه‌ی راج به صدا درآمد و گربه‌ای با ظاهری عجیب رویه‌روی او ظاهر شد، راج فکر کرد شاید اوضاع آن‌قدرها هم بد نباشد...

این داستان، دوستی بعید دو وصله‌ی ناجور است که می‌خواهند در دنیابی جدید و عجیب، جاپای خود را پیدا کنند.

کتاب چار

کافی کتاب چله اسسه

+10
سالهایها

ISBN 978-622-254-398-3

9786222 543983

قیمت: ۱۲۵۰۰ تومان

@Ketabechaar www.ketabechaar.ir

کتاب چار؛ بخش کودک‌نویگوان نشر میلکان

فامزد جایزه‌ی کتاب‌خوانی
سازمان کوچک سال ۲۰۲۲